

jo, hvis man fandt det mere passende, indføre en Bestemmelse om, at det kun skulde gjælde for dette Finantsaar, at det ikke skulde gjælde ud over en vis Tid, eller at det skulde gjælde, til den almindelige Lov udkom. Det staar jo fuldkommen i vor Magt at forandre Loven saaledes, idetmindste for dette Things Bedkommende, og jeg betvivler, at Lovforslaget vil strande paa saadanne Uendringer. Ere vi imidlertid af den Mening, at Invaliderne virkelig trænge, maa vi se at finde en Maade at give dem Tilskud paa; men ere vi ikke af den Mening, ja saa kune vi forkaste Lovforslaget.

Fischer: Naar den sidste ærede Læse (S. Andersen) mente, at Udsaldet vilde blive det, at Invaliderne Intet fik, og det ærede Medlem for 2den Kreds (Hæse) henlebede Opmærksomheden paa de Forventninger, der ere vakte og maatte være vakte hos Invaliderne og beklagede den store Skuffelse, som vilde følge derefter, naar Lovforslaget forkastedes, tror jeg, at der er Anledning til at gjøre opmærksom paa, hvornaar det er, at det Resultat, som det ærede Medlem for 3die Kreds omtalte, vil indtræde, og naar den Skuffelse vil komme tilstede, som det ærede Medlem for 2den Kreds nævnte. Det vil ske, naar man ikke fremmer det mere omfattende Forslag. Naar ere nemlig Forventningerne blevne vakte hos Invaliderne. Det er sket ved det af Regjeringen ifjor forelagte Forslag. Da blev der vakte Forventninger hos Invaliderne, og hvorfor skuffedes disse Forventninger. Fordi dette Forslag ikke blev fremmet. Saar har Regjeringen igjen indbragt samme Forslag som ifjor. Skulde Forventningen stufes iaar, da vil denne Skuffelse have samme Grund som ifjor, nemlig den, at det omfattende Lovforslag, hvortil der er Trang i dets hele Omfang, ikke nyder Fremme. Lad det staa fast, og lad derfor dem, der forkaste det hele Forslag, høre Ansvar for Skuffelsen og for det Resultat, som det ærede Medlem omtalte, det nemlig, at der ikke kommer Noget ud af hele Sagen. Endnu maa jeg gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem for 2den Kreds med Henhyn til Forandringerne i Lovforslagets Begyndelse. Det ærede Medlem mente nemlig, at jeg ikke rigtig havde opfattet, hvad Hensigten er med denne Forandring, nemlig at Ordene „indtil en ny Lov om Invalideforsørgelse udkommer“, ere stattede ud og der istedetfor er sat „fra 1ste April 1874 at regne.“ Det ærede Medlem mener nemlig, — dog var han noget usikker i Sagen, — at jeg havde overset, at ved denne Forandring fik Invaliderne et Tillæg til deres Pensionering fra 1ste April 1874. Jeg tillod mig strax, skjøndt ikke just med den ærede Formands Billie, at gjøre opmærksom paa, at der i det oprindelige Lovforslag var en § 5, som er forsvunden i Forslaget, som det nu foreligger; denne § 5 løb saaledes: Denne

Lov træder i Kraft den 1ste April 1874. Det ærede Medlem vil altsaa indse, at Lovforslaget i den Henseende havde ganske det samme Indhold, dengang det blev forelagt, som det har nu i dette Øjeblik; men saameget betydningsfuldere bliver netop saa den Forandring, der er sket i Begyndelsen, og den deraf følgende Karakter, Lovforslaget nu har, ikke som en midlertidig, men som en endelig, vedvarende Lov.

S. Andersen: Ja, jeg har ikke villet lægge Ansvar paa nogen Bestemt, men jeg vover med det ærede kongevalgte Medlems Tilladelse at paastaa, at Ansvar ligger paa dem, der forkaste dette Lovforslag.

Hæse: Jeg skal meget villig indrømme det ærede kongevalgte Medlem, at jeg har overset § 5 i det nævnte Lovforslag; men jeg kan ikke se, at Lovforslaget væsentlig er ændret ved den Forandring, som er foretagen ved 2den Behandling i Folkethinget, og dersom det var den eneste Grund til at forkaste dette Lovforslag, saa ved det ærede kongevalgte Medlem, at det er meget let at indsette en Bestemmelse, saa at dette Forslag kun faaer en aldeles midlertidig Karakter. Naar det ærede kongevalgte Medlem vedbliver at paastaa, at Skuffelsen blandt Invaliderne skyldes dem, som ikke hurtig nok fremme det store Forslag, troede jeg egentlig, at dette var besvaret ved det, jeg udtalte, at man ikke kunde vente Pensionsloven gennemført før end Loven om Hærens Ordning og Søværnets Ordning og Lønningslovene. Nu kan maaske det ærede Medlem mene, at naar dette er sket i denne Samling, blive Invaliderne heller ikke skuffede, saa vilde de dog faae Forhøielse; men det ærede Medlem maa erindre, at naar Invaliderne ifjor have set Misdagen og Regjeringen at være enige, — heller ikke i dette Thing var der vistnok Modstand mod Lovforslaget —, naar de have set, at det blev forelagt igjen, og at Ministeren ikke modsatte sig det ved Sagens 1ste Behandling, saa kunde de have Grund til at vente, at dette lille Lovforslag saa snart som muligt vilde blive gennemført, ifølge hvilket de kunde faae det Tillæg udbetalt, som de vilde have til Gode fra 1ste April 1874. Dersom altsaa dette Forslag bliver forkastet, og det andet Lovforslag bliver vedtaget, saa bliver der dog en Opsættelse, som man uden Overdrivelse vistnok kan regne for idetmindste 3 til 4 Maanedere, i hvilke de skulle vente paa det Tillæg, som de vente nu. Jeg tror, at naar man ser hen til den Stilling, som Størsteparten af de Folk have, saa vil man kunne indse, at de vistnok kunne trænge til Hjælp saa hurtig som mulig. I det Hele taget forekommer det mig, at det, der er Tale om her, væsentlig er: Skulle de Raagjældende have Hjælpen nu eller først senere hen i Tiden? at der egentlig kun er Spørgsmaal om, til hvilken Tid Inva-